ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 10ης Σεπτεμβρίου 2008 *

Στην υπόθεση Τ-370/05,

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον G. de Bergues και A. Colomb, ακολούθως δε από τον M. de Bergues και την A.-L. During,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον M. Nolin,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2005/579/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2005, για την απόρριψη του αιτήματος κοινοτικής χρηματοδότησης ορισμένων δαπανών τις οποίες πραγματοποίησαν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων» (ΕΕ L 199, σ. 84), καθόσον απορρίπτει το αίτημα κοινοτικής χρηματοδοτήσεως ορισμένων δαπανών κατόπιν διορθώσεως όσον αφορά τον καθορισμό των επιλέξιμων εκτάσεων για χορήγηση ενισχύσεως προς αναδιάρθρωση ή μετατροπή αμπελώνων κατά την περίοδο 2001/2003,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους O. Czúcz, πρόεδρο, J. D. Cooke και I. Labucka (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Μαΐου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Οι βασικοί κανόνες περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΚΓΠ) τέθηκαν, όσον αφορά τις πραγματοποιηθείσες μετά την 1η Ιανουαρίου 2000 δαπάνες, με τον κανονισμό (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της ΚΓΠ (ΕΕ L 160, σ. 103).

2 Το άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/1999 ορίζει:

«Η Επιτροπή, σε περίπτωση που διαπιστώσει ότι οι δαπάνες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, αποφασίζει την απόρριψη αιτήματος κοινοτικής χρηματοδότησης δαπανών βάσει των άρθρων 2 και 3.

Πριν από οποιαδήποτε απόφαση απόρριψης της χρηματοδότησης, τα αποτελέσματα των εξακριβώσεων της Επιτροπής και οι απαντήσεις του κράτους μέλους κοινοποιούνται εκατέρωθεν γραπτώς, κατόπιν τούτου δε τα δύο μέρη επιχειρούν να έλθουν σε συμφωνία για τη συνέχεια που θα δοθεί.

Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει, εντός τεσσάρων μηνών, την έναρξη διαδικασίας για συμβιβασμό των αντίστοιχων θέσεων. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αυτής ανακοινώνονται με έκθεση προς την Επιτροπή, η οποία τα εξετάζει, πριν αποφασίσει την απόρριψη της χρηματοδότησης.

Η Επιτροπή υπολογίζει τα προς απόρριψη ποσά λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, την έκταση της διαπιστωθείσας έλλειψης συμμόρφωσης. Η Επιτροπή εκτιμά εν προκειμένω το είδος και τη σοβαρότητα της παράβασης, καθώς και την οικονομική ζημία που υπέστη η Κοινότητα […]»

3 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ)

729/70 όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 158, σ. 6), ορίζει:

«1. Σε περίπτωση που, μετά τη διεξαγωγή έρευνας, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι δαπάνες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, ανακοινώνει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τα αποτελέσματα των ελέγχων της και υποδεικνύει τα διορθωτικά μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν προκειμένου να διασφαλιστεί στο μέλλον η τήρηση των προαναφερθέντων κανόνων.

Στην ανακοίνωση γίνεται μνεία του παρόντος κανονισμού. Το κράτος μέλος απαντά εντός δύο μηνών και η Επιτροπή δύναται να τροποποιήσει τη θέση της αναλόγως. Σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, η Επιτροπή μπορεί να παρατείνει την προαναφερθείσα προθεσμία.

Μετά τη λήξη της προθεσμίας που χορηγείται για την απάντηση, η Επιτροπή καλεί το κράτος μέλος σε διάλογο και τα δύο μέρη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να καταλήξουν σε συμφωνία όσον αφορά τα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν, καθώς και όσον αφορά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παράβασης και της χρηματοοικονομικής ζημίας που υπέστη η Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Μετά τη διεξαγωγή διαλόγου και τη λήξη κάθε προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή, σε διαβούλευση με το κράτος μέλος, μετά τον διάλογο για την κοινοποίηση πρόσθετων πληροφοριών ή, αν το κράτος μέλος δεν αποδέχεται την πρόσκληση εντός προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή, μετά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, η Επιτροπή κοινοποιεί επίσημα τα συμπεράσματά της στο κράτος μέλος κάνοντας μνεία της απόφασης 94/442/ΕΚ της Επιτροπής. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του τετάρτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, στην κοινοποίηση αυτή θα περιλαμβάνεται εκτίμηση των δαπανών που η Επιτροπή προτίθεται να εξαιρέσει βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70.

Το κράτος μέλος πληροφορεί την Επιτροπή, σε εύθετο χρονικό διάστημα, για τα διορθωτικά μέτρα που λαμβάνει προκειμένου να διασφαλιστεί η τήρηση των κοινοτικών κανόνων καθώς και για την ημερομηνία έναρξης της ισχύος τους. Η Επιτροπή εκδίδει, ανάλογα με την περίπτωση, μια ή περισσότερες αποφάσεις βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 για την εξαίρεση των δαπανών που δεν είναι σύμφωνες με τους κοινοτικούς κανόνες μέχρι την ημερομηνία έναρξης της ισχύος των διορθωτικών μέτρων.»

4 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ L 179, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ L 271, σ. 47), ορίζει μεταξύ άλλων:

«Άρθρο 11

1. Θεσπίζεται σύστημα για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή των αμπελώνων.

2. Στόχος του καθεστώτος είναι η προσαρμογή της παραγωγής στη ζήτηση της αγοράς.

3. Το σύστημα καλύπτει μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες δράσεις:

α) την ποικιλιακή μετατροπή, συμπεριλαμβανομένου του επανεμβολιασμού·

β) την επαναφύτευση των αμπέλων·

γ) τις βελτιώσεις των τεχνικών διαχείρισης των αμπελώνων που συνδέονται με το στόχο του συστήματος.

Το σύστημα δεν καλύπτει την κανονική ανανέωση των αμπελώνων που προσεγγίζουν το τέλος της φυσικής τους ζωής.

[…]

Άρθρο 13

1. Η χορήγηση στήριξης υπέρ της αναδιάρθρωσης και της μετατροπής απαιτεί σχέδιο καταρτιζόμενο και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, εγκρινόμενο από το κράτος μέλος. Η στήριξη λαμβάνει τις ακόλουθες μορφές:

α) αποζημίωση των παραγωγών για τις απώλειες εισοδήματος τις οποίες έχουν υποστεί στο πλαίσιο της εφαρμογής του σχεδίου

και

β) συμβολή στο κόστος της αναδιάρθρωσης και της μετατροπής.

2. Η αποζημίωση των παραγωγών για τις απώλειες εισοδήματος μπορεί να λάβει μια από τις ακόλουθες μορφές:

α) επιτρεπόμενη συνύπαρξη των παλαιών και νέων αμπελώνων κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου, η οποία δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, με την επιφύλαξη του κεφαλαίου Ι του παρόντος τίτλου

ή

β) χρηματική αποζημίωση, η οποία χρηματοδοτείται από την Κοινότητα.

3. Η συμβολή της Κοινότητας στις δαπάνες που συνδέονται με την αναδιάρθρωση και μετατροπή δεν υπερβαίνει το 50 % αυτών των δαπανών. Ωστόσο, στις περιφέρειες που κατατάσσονται στον στόχο αριθ. 1 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία, η συμβολή της Κοινότητας μπορεί να φθάσει το 75 %. Με την επιφύλαξη του άρθρου 14, παράγραφος 4, τα κράτη μέλη δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να συμμετάσχουν στη χρηματοδότηση.

[...]

Άρθρο 15

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 75.

Οι εν λόγω λεπτομέρειες μπορούν να προβλέπουν ειδικότερα:

α) ένα ελάχιστο μέγεθος για τους σχετικούς αμπελώνες·

β) διατάξεις που διέπουν τη χρησιμοποίηση των δικαιωμάτων αναφύτευσης, στα πλαίσια της εφαρμογής των σχεδίων·

γ) διατάξεις που αποσκοπούν στην αποφυγή τυχόν αύξησης του δυναμικού παραγωγής ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου·

δ) μέγιστα ποσά ενίσχυσης ανά εκτάριο.»

5 Οι παράγραφοι 1, 2 και 4 του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1227/2000 της Επιτροπής, της 31ης Μαΐου 2000, περί καθορισμού λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 1493/1999, όσον αφορά το δυναμικό παραγωγής (ΕΕ L 143, σ. 1) ορίζουν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

«1. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καθορίζουν τις διαστάσεις της ελάχιστης έκτασης που μπορεί να επωφεληθεί ενίσχυσης στην αναδιάρθρωση και τη μετατροπή και μια ελάχιστη έκταση που προκύπτει από την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή.

2. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών θεσπίζουν:

α) τους ορισμούς των μέτρων που πρέπει να συμπεριληφθούν στα σχέδια·

β) τις προθεσμίες εκτέλεσης, οι οποίες δεν πρέπει να υπερβούν τα πέντε έτη·

γ) τις υποχρεώσεις που πρέπει να αναγράφονται σε όλα τα σχέδια, για κάθε οικονομικό έτος, τα μέτρα που θα εκτελεσθούν κατά το εν λόγω δημοσιονομικό έτος και την έκταση που αφορά το κάθε μέτρο·

δ) τις διαδικασίες παρακολούθησης αυτής της εκτέλεσης. […]

4. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών θεσπίζουν τις διατάξεις που διέπουν το ακριβές πεδίο εφαρμογής και τα ποσά της ενίσχυσης που θα χορηγηθούν. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κεφαλαίου ΙΙΙ του τίτλου ΙΙ του κανονισμού […] 1493/1999 και του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις αυτές μπορούν κυρίως να προβλέπουν την πληρωμή κατ' αποκοπή ποσών, τα ανώτατα επίπεδα της ενίσχυσης ανά εκτάριο και την κατανομή της ενίσχυσης επί τη βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. Οι διατάξεις αυτές προβλέπουν ειδικότερα τη δέουσα αύξηση των επιπέδων της ενίσχυσης που θα χορηγηθεί όταν τα δικαιώματα αναφύτευσης που προκύπτουν από την εκρίζωση που προβλέπεται στο σχέδιο χρησιμοποιούνται στην εφαρμογή του σχεδίου.»

6 Το άρθρο 15α του κανονισμού 1227/2000, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1342/2002 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2002 (ΕΕ L 196, σ. 23), για την τροποποίηση του κανονισμού 1227/2000, ορίζει:

«1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι η ενίσχυση πληρώνεται αφού εξακριβωθεί η εκτέλεση του συνόλου των μέτρων που εμφαίνονται στην αίτηση ενίσχυσης. Εάν, στο πλαίσιο της επαλήθευσης, διαπιστωθεί ότι το σύνολο των μέτρων που εμφαίνονται στην αίτηση ενίσχυσης δεν έχει εκτελεσθεί πλήρως αλλά εκτελέστηκε σε πάνω από το 80 % των συγκεκριμένων εκτάσεων εντός της καθορισθείσας προθεσμίας, η ενίσχυση πληρώνεται αφού αφαιρεθεί ποσό ίσο με το διπλάσιο της συμπληρωματικής ενίσχυσης που θα είχε χορηγηθεί για την εκτέλεση όλων των μέτρων για το σύνολο των εκτάσεων.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, το κράτος μέλος μπορεί να προβλέψει ότι η ενίσχυση πληρώνεται ως προκαταβολή στους παραγωγούς για ένα καθορισμένο μέτρο πριν αυτό το μέτρο εκτελεσθεί, με την προϋπόθεση ότι η εν λόγω εκτέλεση θα έχει αρχίσει και ότι ο παραγωγός θα έχει συστήσει εγγύηση ποσού ίσου με το 120 % της

ενίσχυσης. Για τους σκοπούς του κανονισμού (ΕΟΚ) 2220/85, η υποχρέωση αφορά την εκτέλεση του εν λόγω μέτρου εντός των δύο ετών που έπονται της χορήγησης της προκαταβολής.

Η διάρκεια αυτή μπορεί να προσαρμοστεί από το κράτος μέλος όταν:

α) οι συγκεκριμένες εκτάσεις περιλαμβάνονται στις περιφέρειες που έχουν πληγεί από φυσική θεομηνία η οποία αναγνωρίστηκε από τις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους

β) υγειονομικά προβλήματα όσον αφορά το φυτικό υλικό και τα οποία εμπόδισαν την υλοποίηση του προβλεπομένου μέτρου, διαπιστώθηκαν από οργανισμό αναγνωρισμένο από το οικείο κράτος μέλος.

Εάν, στο πλαίσιο της επαλήθευσης, διαπιστωθεί ότι το προβλεπόμενο μέτρο δεν έχει εκτελεσθεί πλήρως αλλά εκτελέστηκε σε πάνω από το 80 % των συγκεκριμένων εκτάσεων εντός της καθορισθείσας προθεσμίας, η εγγύηση αποδεσμεύεται αφού αφαιρεθεί ποσό ίσο με το διπλάσιο της συμπληρωματικής ενίσχυσης που θα είχε χορηγηθεί για την εκτέλεση του μέτρου για το σύνολο των εκτάσεων.

Όταν ο παραγωγός παραιτείται από την προκαταβολή, εντός προθεσμίας που έχει καθοριστεί από το συγκεκριμένο κράτος μέλος, η εγγύηση αποδεσμεύεται έως το 95 % της εγγύησης. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή την προθεσμία που έχουν καθορίσει σε εφαρμογή του παρόντος εδαφίου.

Στην περίπτωση που ο παραγωγός παραιτείται από την εκτέλεση του μέτρου, εντός προθεσμίας που έχει καθοριστεί από το συγκεκριμένο κράτος μέλος, αποδίδει την προκαταβολή εάν αυτή έχει πληρωθεί και στη συνέχεια η εγγύηση αποδεσμεύεται έως το 90 % της εγγύησης. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις προθεσμίες που έχουν καθορίσει σε εφαρμογή του παρόντος εδαφίου.

3. Στην εφαρμογή του άρθρου αυτού, εφαρμόζεται ανοχή 5 % κατά την εξακρίβωση των συγκεκριμένων εκτάσεων.»

Ιστορικό της διαφοράς

Η μέθοδος που εφάρμοσε η Γαλλική Δημοκρατία για τον υπολογισμό της ενισχύσεως

7 Με την απόφαση 2005/579/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2005, για την απόρριψη του αιτήματος κοινοτικής χρηματοδότησης ορισμένων δαπανών τις οποίες πραγματοποίησαν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων» (ΕΕ L 199, σ. 84, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) επιβλήθηκαν ορισμένες δημοσιονομικές διορθώσεις στη Γαλλική Δημοκρατία, επειδή η Επιτροπή έκρινε ότι αυτή δεν είχε περιλάβει τις επιλέξιμες εκτάσεις στον υπολογισμό του κόστους πράξεων αναδιαρθρώσεως και μετατροπής αμπελώνων.

8 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία και, ιδίως, από την έκθεση του οργάνου φιλικού διακανονισμού και των διυπουργικών αποφάσεων περί των όρων χορηγήσεως της ενισχύσεως για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή αμπελώνων για τις περιόδους 2000/2001 και 2001/2002 (βλ. *Journal officiel de la République française [Επίσημη Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας]* της 24ης Μαΐου 2001 και της 5ης Απριλίου

2002, αντιστοίχως), οι γαλλικές αρχές είχαν επιλέξει το σύστημα καταβολής κατ' αποκοπήν ποσών. Οι ενισχύσεις χορηγήθηκαν ανά εκτάριο αναδιαρθρούμενης εκτάσεως αμπελοτεμαχίου (ευρώ ανά εκτάριο).

9 Ο υπολογισμός του κόστους έγινε λαμβανομένων υπόψη των εκτάσεων των αμπελώνων που περιλαμβάνουν και τις άκρες των αμπελοτεμαχίων, δηλαδή τα πλευρικά και ακροτελεύτια διαστήματα που απαιτούνται για τη διέλευση και τους ελιγμούς των μηχανημάτων καλλιέργειας του αμπελώνα, όπως είναι οι ελκυστήρες και τα μηχανήματα του τρύγου.

10 Ο υπολογισμός, συγκεκριμένα, έγινε βάσει της περιγραφής ενός αμπελοτεμαχίου υποδείγματος αποτελούμενου από αμπελώνα ενός εκταρίου, ορθογωνίου σχήματος και πεδινού, που περιλαμβάνει τις άκρες των αμπελοτεμαχίων που απαιτούνται για την κίνηση των γεωργικών μηχανημάτων μέχρι του ποσοστού 10 % της εκτάσεως, δηλαδή 6 μέτρα στις απολήξεις κάθε σειράς.

11 Προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα διάφορα σχήματα αμπελοτεμαχίων και οι τοπογραφικές ιδιομορφίες, καταρτίστηκε άβαξ, δηλαδή ένας πίνακας περιθωρίων, για τον υπολογισμό των εκτάσεων. Ο άβαξ αυτός καθορίζει ανώτατο επιτρεπόμενο ποσοστό μη φυτευμένων με αμπέλια εκτάσεων το οποίο ανέρχεται, για παράδειγμα, σε 30 % για τα αμπελοτεμάχια η φυτεμένη με αμπέλια έκταση των οποίων είναι μικρότερη των 35 εκατομέτρων και σε 5 % για τα αγροτεμάχια η φυτεμένη με αμπέλια έκταση των οποίων υπερβαίνει τα 15 εκτάρια.

12 Το κόστος φυτεύσεως αμπελώνα χωρίστηκε σε κατηγορίες επί μέρους δαπανών, όπως η αγορά των φυτών, η φυτοϊατρική φροντίδα, τα εργατικά. Επίσης, για τον υπολογισμό της κατ' αποκοπήν ενισχύσεως ελήφθησαν υπόψη μόνον οι πάγιες δαπάνες, δηλαδή εκείνες που δεν έχουν ευκαιριακό χαρακτήρα. Τα στοιχεία υπολογισμού του κόστους διαβιβάστηκαν από κάθε αγροτικό επιμελητήριο και συμπληρώθηκαν με τα νεώτερα δεδομένα όπου αυτό ήταν αναγκαίο.

13 Το ποσοστό αποζημιώσεως κλιμακώθηκε με βάση τέσσερα κριτήρια: την υπαγωγή σε μια ομάδα παραγωγών, την ιδιότητα του νέου γεωργού, τη σύναψη τοπικής συμβάσεως εκμεταλλεύσεως (CTE) και την προέλευση των δικαιωμάτων φυτεύσεως. Το ανώτατο ποσοστό αντιστοιχεί σε φύτευση η οποία πραγματοποιήθηκε βάσει δικαιωμάτων στηριζομένων στην εκρίζωση και αφορά εκμετάλλευση που ξεκίνησε μετά την 31η Ιουλίου 2000 νέος γεωργός, ο οποίος είναι μέλος ομάδας παραγωγών και έχει συνάψει CTE.

14 Προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 1493/1999, δεν θα υπερβαίνει το 50 % του κόστους αναδιαρθρώσεως, τα κατ' αποκοπήν ποσοστά καθορίστηκαν κατά τρόπο που να διασφαλίζει ότι το υψηλότερο ποσό ενισχύσεως δεν θα υπερβαίνει το 50 % του χαμηλότερου κόστους μιας φυτείας.

Η διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως

15 Οι υπηρεσίες της Επιτροπής πραγματοποίησαν έρευνα στη Γαλλία, από τις 23 έως τις 27 Σεπτεμβρίου 2002, με αντικείμενο το σύστημα χορηγήσεως της ενισχύσεως για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή αμπελώνων.

16 Στις 10 Φεβρουαρίου 2003, κατόπιν αυτής της έρευνας, η Επιτροπή απέστειλε στις γαλλικές αρχές ανακοίνωση σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95.

17 Στις 20 Μαΐου 2003, οι γαλλικές αρχές απάντησαν στην ανακοίνωση αυτή.

18 Στις 30 Σεπτεμβρίου 2003, η Επιτροπή οργάνωσε διμερή συνάντηση με τις γαλλικές αρχές.

19 Στις 22 Ιουλίου 2004, κατόπιν αυτής της συναντήσεως, η Επιτροπή απηύθυνε στις γαλλικές αρχές επίσημη ανακοίνωση κατά το άρθρο 8 του κανονισμού 1663/95, με την οποία επιβεβαίωνε την άποψη στην οποία είχε καταλήξει, ότι δηλαδή η χορήγηση των ενισχύσεων για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή αμπελώνων δεν είχε πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες για τις περιόδους 2001 επ. Η Επιτροπή αναφερόταν, ειδικότερα, στα αποτελέσματα του πραγματοποιηθέντος κατόπιν αιτήσεώς της ελέγχου επί τυχαίου δείγματος 50 φακέλων που αφορούσαν πληρωμές για την περίοδο 2001, από τον οποίο προέκυπτε ότι η έκταση που περιελάμβανε πράγματι ρίζες αμπελιών αντιστοιχούσε, κατά μέσον όρο, στο 90 % της εκτάσεως που είχε κριθεί επιλέξιμη. Βάσει αυτής της διαπιστώσεως, οι υπηρεσίες της Επιτροπής έκριναν ότι η διαφορά αυτή του 10 % της εκτάσεως αντιστοιχούσε στο μη επιλέξιμο τμήμα των δαπανών που είχαν πραγματοποιηθεί για την αναδιάρθρωση του αμπελώνα. Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή κατέληξε ότι έπρεπε να επιβληθεί δημοσιονομική διόρθωση ύψους 10 % επί των δαπανών που είχαν δηλωθεί για την περίοδο που είχε αποτελέσει το αντικείμενο της κοινοτικής έρευνας.

20 Στις 4 Οκτωβρίου 2004, οι γαλλικές αρχές προσέφυγαν στο όργανο φιλικού διακανονισμού, το οποίο συνήλθε στις 2 Μαρτίου 2005 και εξέδωσε την έκθεσή του στις 21 Μαρτίου 2005. Το όργανο φιλικού διακανονισμού κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, ιδίως στις περιπτώσεις μικρών αμπελώνων, ήταν πιθανό η ενίσχυση να έχει χορηγηθεί για εκτάσεις ως προς τις οποίες δεν πραγματοποιήθηκαν δαπάνες αναδιαρθρώσεως. Διαπίστωσε, επίσης, ότι, εντός των χρονικών περιθωρίων που είχε στη διάθεσή του, δεν μπόρεσε να εξεύρει κοινώς αποδεκτή από τα δύο μέρη λύση.

21 Κατόπιν της συνεδριάσεως του οργάνου φιλικού διακανονισμού, αλλά πολύ καθυστερημένα για να μπορέσει το όργανο αυτό να λάβει υπόψη του τα αντίστοιχα στοιχεία, οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν συμπληρωματικά στοιχεία αναφορικά με το προβαλλόμενο ενδεχόμενο υπερβάσεως του ορίου κοινοτικής χρηματοδοτήσεως. Τα στοιχεία αυτά αφορούσαν, ειδικότερα, τα αποτελέσματα των υπολογισμών από τα οποία προέκυπτε ότι, ακόμα και αν ληφθεί υπόψη μια ακραία περίπτωση κατά το γαλλικό σύστημα ενισχύσεων, το ανώτατο ποσό υπερβάσεως των δαπανών που αφορούσαν το σύνολο του γαλλικού εδάφους δεν θα ήταν υψηλότερο των 2 294 ευρώ και ότι, για την αμπελουργική περίοδο 2000/2001, το μέσο ύψος της ενισχύσεως ανερχόταν σε 4 751 ευρώ ανά εκτάριο, δηλαδή σε ποσό σαφώς χαμηλότερο των 7 716

ευρώ ανά εκτάριο που αντιστοιχούν στο 50 % του κόστους μιας πράξεως αναδιαρθρώσεως. Για τις αμπελουργικές περιόδους του 2001 και του 2002, τα ποσά αυτά ανέρχονταν, αντιστοίχως, σε 6 197 ευρώ ανά εκτάριο και σε 8 371 ευρώ ανά εκτάριο.

22 Στις 4 Μαΐου 2005, η Επιτροπή απηύθυνε επιστολή στις γαλλικές αρχές, με την οποία εξέθετε την τελική της θέση.

23 Στις 20 Ιουλίου 2005, η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, επιβάλλοντας, μεταξύ άλλων, στη Γαλλική Δημοκρατία διόρθωση 10 % για το τμήμα της εκτάσεως που απετέλεσε αντικείμενο αναδιαρθρώσεως ή μετατροπής.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

24 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Σεπτεμβρίου 2005, η Γαλλική Δημοκρατία άσκησε την παρούσα προσφυγή.

25 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

26 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 14ης Μαΐου 2008.

27 Η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση ποσό 13 519 122,05 ευρώ, ως διόρθωση που αφορά τον καθορισμό των επιλεξίμων εκτάσεων για τη χορήγηση ενισχύσεως αναδιαρθρώσεως και μετατροπής αμπελώνων για την περίοδο 2001/2003·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

28 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επιχειρήματα των διαδίκων

29 Η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει δύο λόγους αντλούμενους, ο μεν πρώτος, από την παραβίαση του κανονισμού 1258/1999, ο δε δεύτερος, από αθέτηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

30 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο, τον αντλούμενο από την παραβίαση του κανονισμού 1258/1999, η Γαλλική Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή απέκλεισε από την κοινοτική χρηματοδότηση δαπάνες οι οποίες, πάντως, είχαν πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες και ότι, εν πάση περιπτώσει, οι δαπάνες

αυτές δεν συνεπάγονταν ζημία για τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/1999.

31 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, και σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του οργάνου φιλικού διακανονισμού, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι το κύριο ζήτημα που τίθεται εν προκειμένω αφορά τη μέθοδο υπολογισμού που εφάρμοσε η Γαλλική Δημοκρατία, καθόσον η τυχόν ζημία του κοινοτικού προϋπολογισμού περιορίζεται σε μία ή δύο συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες σημειώθηκε, ενδεχομένως, υπέρβαση του περιθωρίου κοινοτικής χρηματοδοτήσεως.

Επί του ισχυρισμού ότι οι δαπάνες πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες

32 Η Γαλλική Δημοκρατία επισημαίνει ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου αναφορικά με την εκκαθάριση λογαριασμών των κρατών μελών που αφορούν δαπάνες χρηματοδοτούμενες από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα «Εγγυήσεων», μολονότι απόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει την ύπαρξη παραβάσεως των κοινοτικών κανόνων, εντούτοις, μετά τη διαπίστωση αυτής της παραβάσεως, απόκειται στο κράτος μέλος να αποδείξει, ενδεχομένως, ότι η Επιτροπή επλανήθη ως προς τις χρηματοοικονομικές συνέπειες της παραβάσεως. Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη παραβάσεως των κοινοτικών κανόνων.

33 Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι ο ορισμός της επιλέξιμης εκτάσεως, επί του οποίου στηρίχθηκε η Επιτροπή, κατά τον οποίο η έκταση που λαμβάνεται υπόψη για την κοινοτική χρηματοδότηση είναι η έκταση εντός της οποίας υπάρχουν ρίζες αμπελιού, δεν συνάγεται από την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση. Υπό τις συνθήκες αυτές, η μόνη υποχρέωση που υπέχει το κράτος μέλος είναι να διασφαλισθεί ότι η

συμμετοχή της Κοινότητας στη χρηματοδότηση του κόστους αναδιαρθρώσεως και μετατροπής δεν υπερβαίνει το 50 % αυτού του κόστους.

34 Η Γαλλική Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 1227/2000 επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβλέπουν καταβολή κατ' αποκοπήν ποσών. Επιπλέον, η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση δεν διευκρινίζει τον τρόπο υπολογισμού αυτών των ποσών, όπως δεν ορίζει την έννοια της επιλέξιμης εκτάσεως. Συνεπώς, απόκειται στα κράτη μέλη να ορίσουν τις έννοιες αυτές, με μόνη επιφύλαξη ότι η ενίσχυση για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή αμπελώνων δεν θα υπερβαίνει το 50 % του σχετικού κόστους. Η Γαλλική Δημοκρατία φρονεί ότι καθόρισε το περιεχόμενο της έννοιας της επιλέξιμης εκτάσεως κατά τρόπο συνεπή προς όλες τις διατάξεις που διέπουν την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς.

35 Η Γαλλική Δημοκρατία αμφισβητεί τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι μείωσε το ποσό της κατ' αποκοπήν ενισχύσεως και ότι σε αντιστάθμισμα αυτής της μειώσεως χορήγησε την ενίσχυση για μη επιλέξιμη έκταση, λαμβάνοντας παρανόμως υπόψη τις άκρες των αγροκτημάτων, ενώ επιλέξιμες είναι μόνον οι εκτάσεις με ρίζες αμπελιών. Υποστηρίζει, επίσης, ότι το σύστημα χρηματοδοτήσεως δεν αποσκοπεί στην παροχή κάποιου αντισταθμίσματος στους δικαιούχους. Αντιθέτως, υπολόγισε το κατ' αποκοπήν ποσό βάσει του πραγματικού κόστους και το εφάρμοσε επί εκτάσεων τις οποίες θεώρησε επιλέξιμες, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των εφαρμοστέων στην κοινή οργάνωση αμπελοοινικής αγοράς διατάξεων.

36 Όσον αφορά τα πρακτικότερα ζητήματα, η Γαλλική Δημοκρατία επισημαίνει ότι στις διάφορες κατηγορίες δαπανών μιας πράξεως φυτεύσεως, μόνον η προμήθεια αμπελιών εξαρτάται αποκλειστικώς από την έκταση στην οποία είναι φυτευμένα αμπέλια. Οι άλλες κατηγορίες δαπανών, όπως η προετοιμασία του εδάφους, που περιλαμβάνει την αποξήρανση και το όργωμα του εδάφους, αφορούν, επίσης, τις άκρες των αμπελοτεμαχίων.

37 Η Επιτροπή προσθέτει ότι η χρησιμοποίηση τεχνικών μέσων και ανθρώπινου δυναμικού, επομένως δε το συνολικό κόστος, κατανεμόμενο ανά εκτάριο, αυξάνουν όσο μικρότερη είναι η έκταση επομένως δε η αναλογία των άκρων των αμπελοτεμαχίων αυξάνει όταν η έκταση είναι μικρή.

38 Η Γαλλική Δημοκρατία επισημαίνει, επίσης ότι, αν, όσον αφορά την αναδιάρθρωση των αμπελώνων, λαμβανόταν υπόψη μόνον η έκταση εντός της οποίας υπάρχουν ρίζες αμπελιών, οι αμπελουργοί θα είχαν κίνητρο να περιορίσουν όσο το δυνατόν περισσότερο τη μη περιλαμβάνουσα ρίζες αμπελιών έκταση προσθέτοντας τέτοιες ρίζες, με αποτέλεσμα την αύξηση του παραγωγικού δυναμικού.

39 Εξάλλου, ο μη συνυπολογισμός των άκρων των αμπελοτεμαχίων για τη χορήγηση της ενισχύσεως θα είχε οπωσδήποτε ως αποτέλεσμα τη μείωση των δαπανών. Πράγματι, το κατ' αποκοπήν ποσό της ενισχύσεως, το οποίο υπολογίζεται βάσει του κόστους αναδιαρθρώσεως αμπελοτεμαχίου ενός εκταρίου, περιλαμβανομένων των άκρων του, θα εχορηγείτο για μικρότερη έκταση. Επομένως, η μείωση της αποζημιούμενης εκτάσεως θα αντισταθμιζόταν από την αύξηση του ποσού της αποζημιώσεως.

40 Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, μολονότι η ενίσχυση για την αναδιάρθρωση γίνεται υπό μορφή συμμετοχής στο κόστος αναδιαρθρώσεως, θα ήταν αδύνατος ο διαχωρισμός της από την έννοια της «εκτάσεως του αμπελώνα για την οποία υπάρχουν δικαιώματα φυτεύσεως». Πράγματι, από τις διατάξεις του άρθρου 15 του κανονισμού 1493/1999 και του άρθρου 13 του κανονισμού 1227/2000 προκύπτει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να καθορίσουν τις διαστάσεις που πρέπει τουλάχιστον να έχει μια έκταση προκειμένου να χορηγηθεί γι' αυτήν ενίσχυση αναδιαρθρώσεως ή μετατροπής. Το άρθρο 15α του κανονισμού 1227/2000 ορίζει τις χρηματοοικονομικές συνέπειες που έχει η μερική εκτέλεση μέτρων περιλαμβανομένων στην αίτηση χορηγήσεως ενισχύσεως, θέτοντας ως όριο να έχουν εκτελεστεί οι εργασίες σε τμήμα που να υπερβαίνει το 80 % της εκτάσεως, προκειμένου να χωρήσουν πληρωμές.

41 Ομοίως, υφίσταται σαφής σύνδεσμος μεταξύ του συστήματος ενισχύσεων και του αμπελουργικού μητρώου. Τόσο όσον αφορά το μητρώο όσο και όσον αφορά την ενίσχυση για τη μετατροπή και την αναδιάρθρωση αμπελώνων, λαμβάνεται υπόψη η φυτευμένη έκταση. Όσον αφορά την κατάρτιση του μητρώου ως αμπελοτεμάχιο ορίζεται, στο άρθρο 2, στοιχείο στ΄, του κανονισμού (ΕΟΚ) 649/87 της Επιτροπής, της 3ης Μαρτίου 1987, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά με την κατάρτιση του κοινοτικού αμπελουργικού μητρώου (ΕΕ L 62, σ. 10), «ένα συνεχόμενο τμήμα εδάφους όπως καθορίζεται στο κτηματολόγιο».

42 Κατά τη Γαλλική Δημοκρατία, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι κακώς η Επιτροπή απέκλεισε από την κοινοτική χρηματοδότηση το ποσό των 13 519 122,05 ευρώ, δεδομένου ότι το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε δαπάνες οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με την κοινοτική ρύθμιση.

43 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι ο προσδιορισμός του ποσού της ενισχύσεως γίνεται βάσει αυτοτελών κριτηρίων διαφορετικών από εκείνα που εφαρμόζονται για τον καθορισμό της επιλέξιμης για τη χορήγηση τέτοιας ενισχύσεως εκτάσεως. Υποστηρίζει ότι οι γαλλικές αρχές μειώνοντας το ποσό της κατ' αποκοπήν ενισχύσεως δεν μπορούσαν κατά το αυτό ποσοστό να αυξήσουν τις επιλέξιμες εκτάσεις, καθόσον κατά τα δύο αυτά στάδια της διαδικασίας εφαρμόζονται εντελώς ειδικά κριτήρια και «διαφορετικοί κανόνες». Προς στήριξη αυτού του ισχυρισμού, η Επιτροπή αναφέρεται, κατ' αναλογία, στη διάκριση μεταξύ των κριτηρίων επιλογής και των κριτηρίων συνάψεως, στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων (απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2003, C-315/01, GAT, Συλλογή 2003, σ. I-6351).

44 Όσον αφορά τις πρακτικές πτυχές, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, η ενίσχυση χορηγήθηκε για το σύνολο της εκτάσεως που ζητούσε ο παραγωγός, ενώ η έκταση στην οποία πράγματι υπήρχαν αμπέλια αντιστοιχούσε μόνο στο 70 % της εκτάσεως αυτής. Επρόκειτο προφανέστατα για περίπτωση «υπερβολικά μεγάλης αντισταθμίσεως», πολύ μεγαλύτερης από εκείνη που δέχονται οι γαλλικές αρχές.

45 Η Επιτροπή αμφισβητεί, επίσης, την εξομοίωση των δικαιωμάτων φυτεύσεως με το σύστημα αναδιαρθρώσεως και μετατροπής και, κατ' επέκταση, τον υπολογισμό βάσει της ιδίας μεθόδου των εκτάσεων ως προς τις οποίες αναγνωρίζονται δικαιώματα φυτεύσεως και των εκτάσεων για τις οποίες χορηγείται ενίσχυση. Επικαλείται, σχετικώς, το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 1493/1999, κατά το οποίο η στήριξη υπέρ της αναδιαρθρώσεως και της μετατροπής γίνεται υπό μορφή συμμετοχής στο κόστος της αναδιαρθρώσεως και της μετατροπής, ενώ η ενίσχυση που χορηγείται υπό μορφή δικαιωμάτων φυτεύσεως λαμβάνει υπόψη της την έκταση.

46 Το ίδιο ισχύει ως προς την εξομοίωση του μηχανογραφημένου αμπελουργικού μητρώου με το καθεστώς αυτό, για τον μείζονα λόγο ότι, δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο στ΄, του κανονισμού 649/87, ως αμπελοτεμάχιο ορίζεται ένα συνεχόμενο τμήμα εδάφους όπως καθορίζεται στο κτηματολόγιο, περιλαμβανομένων, επομένως, των άκρων αυτού. Η Επιτροπή επικαλείται το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2729/2000 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής όσον αφορά τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα (ΕΕ L 316, σ. 16), το οποίο ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι η οριστική εγκατάλειψη καθώς και οι αναδιαρθρώσεις και οι μετατροπές που τυγχάνουν κοινοτικής συνδρομής αποτελούν αντικείμενο συστηματικής επιτόπιας επαλήθευσης. Κατά την Επιτροπή, με τη διάταξη αυτή έγινε ρητή και κατηγορηματική διάκριση μεταξύ των γενικότερης φύσεως πτυχών του παραγωγικού δυναμικού και των ειδικών μέτρων που αφορούν την εγκατάλειψη και την αναδιάρθρωση ή τη μετατροπή. Ως προς τις δεύτερες, για τις οποίες προβλέπεται κοινοτική οικονομική συνδρομή, είναι υποχρεωτικός ο συστηματικός επιτόπιος έλεγχος. Ο έλεγχος αυτός αφορά δύο ουσιώδη στοιχεία του συστήματος, δηλαδή την καταμέτρηση των εκτάσεων και το υποστατό των πράξεων για τις οποίες προβλέπεται οικονομική συνδρομή.

47 Όσον αφορά το επιχείρημα της Γαλλικής Δημοκρατίας που αναφέρεται στον κίνδυνο αυξήσεως της πραγματικής συγκομιδής, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση επιβάλλει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα που να διασφαλίζουν ότι δεν θα υπάρξει συνολική αύξηση του παραγωγικού δυναμικού. Η Επιτροπή αποκρούει, επίσης, το επιχείρημα της Γαλλικής Δημοκρατίας που αφορά τον κίνδυνο αυξήσεως των δαπανών, ισχυριζόμενη ότι εκδίδει ετησίως απόφαση καθορίζουσα τις ενδεικτικές χρηματοπιστωτικές παροχές προς τα κράτη μέλη και ότι η αρχική αυτή παροχή περιορίζει αντίστοιχα την εκ μέρους του ΕΓΤΠΕ απόδοση δαπανών.

Επί του ισχυρισμού ότι η μέθοδος υπολογισμού που επέλεξαν οι γαλλικές αρχές δεν ζημιώνει τον κοινοτικό προϋπολογισμό

48 Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε αξιόπιστα στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η εφαρμοζόμενη στη Γαλλία μέθοδος μπορεί να συνεπάγεται ζημία για τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Η Γαλλική Δημοκρατία αμφισβητεί τον ισχυρισμό της Επιτροπής, τον περιεχόμενο στο υπηρεσιακό σημείωμα της 17ης Φεβρουαρίου 2005 προς το όργανο φιλικού διακανονισμού, ότι, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, η καταβληθείσα ενίσχυση έφθασε το 51,6 % και ότι, κατ' ακολουθία, η υπέρβαση ανήλθε σε 1,6 %.

49 Η Γαλλική Δημοκρατία επισημαίνει ότι, για να μην υπερβεί η ενίσχυση σε καμία περίπτωση το 50 % του κόστους αναδιαρθρώσεως και μετατροπής, τα κατ' αποκοπήν ποσά καθορίστηκαν κατά τέτοιο τρόπο ώστε το υψηλότερο ποσοστό ενισχύσεως να μην υπερβαίνει το 50 % του χαμηλότερου κόστους φυτεύσεως. Ειδικότερα, δεδομένου ότι για την αμπελουργική περίοδο 2000/2001, το χαμηλότερο κόστος μετατροπής και αναδιαρθρώσεως που διαπιστώθηκε ανερχόταν σε 15 432 ευρώ, το ανώτατο όριο καθορίστηκε σε 7 716 ευρώ, ενώ το ανώτατο ποσό αποζημιώσεως ορίστηκε σε 7 170 ευρώ. Δεδομένου ότι για την περίοδο 2001/2002, το χαμηλότερο κόστος που διαπιστώθηκε ανερχόταν σε 16 743 ευρώ, το ανώτατο όριο ορίσθηκε σε 8 371 ευρώ, ενώ το ανώτατο ποσό αποζημιώσεως ορίστηκε σε 8 000 ευρώ. Συνεπώς, δεδομένου ότι η ενίσχυση χορηγείται κατ' αποκοπήν, η μεγάλη πλειοψηφία των αμπελουργών που προβαίνουν σε αναδιάρθρωση ή μετατροπή του αμπελώνα τους εισέπραξε ενισχύσεις οι οποίες δεν υπερέβησαν το 50 % των σχετικών δαπανών.

50 Η Γαλλική Δημοκρατία προσθέτει ότι, ακόμα και αν ληφθεί ως βάση η ακραία περίπτωση του ανωτάτου ποσού των 7 170 ευρώ ανά εκτάριο, σε σύγκριση με το κόστος φυτεύσεως στο Languedoc-Roussillon, όπου το κόστος φυτεύσεως είναι χαμηλότερο από όλες τις γαλλικές περιφέρειες, και αμπελοτεμαχίου μικρότερου των 80 εκατομέτρων, οι άκρες του οποίου αντιπροσωπεύουν το 25 %, η πιθανότητα υπερβάσεως του 50 % του κόστους αναδιαρθρώσεως ανέρχεται σε 3,2 % κατά μέσο όρο και αφορά μόνο 10 εκτάρια από το σύνολο του γαλλικού εδάφους. Κατά συνέπεια, η ανώτατη υπέρβαση του κόστους για το σύνολο αυτού του εδάφους προκύπτει από τον ακόλουθο τύπο:

10 εκτάρια x 0,032 x 7 170 ευρώ ανά εκτάριο = 2 294 ευρώ.

51 Κατά τη Γαλλική Δημοκρατία, το χαμηλό αυτό ποσοστό πρέπει να συσχετισθεί με τις ενισχύσεις που δεν υπερέβησαν το 50 % και οι οποίες κατεβλήθησαν σε διάφορες περιστάσεις. Κατά συνέπεια, υποστηρίζει ότι, ακόμα και αν ληφθεί υπόψη η εξαιρετική αυτή περίπτωση στην οποία αναφέρθηκε η Επιτροπή, οι χρηματοπιστωτικές συνέπειες για τον κοινοτικό προϋπολογισμό είναι, εν πάση περιπτώσει, ανύπαρκτες.

52 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι δεν έχει καμία σημασία ότι το ανώτατο ποσό αποζημιώσεως καθορίστηκε κατά τρόπο που να μην υπερβαίνει το χαμηλότερο κόστος φυτεύσεως. Κατά την άποψή της, το γεγονός ότι οι γαλλικές αρχές περιόρισαν το ποσό της κατ' αποκοπήν ενισχύσεως δεν τους παρέχει το δικαίωμα να χρηματοδοτήσουν, ακολούθως, μη επιλέξιμες εκτάσεις. Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της επικαλείται την απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουλίου 2006, Τ-221/04, Βέλγιο κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), επισημαίνοντας ότι, στην απόφαση αυτή, κρίθηκε ότι οποιαδήποτε παράνομη καταβολή ενισχύσεως συνεπάγεται καταβολή πέραν του δέοντος και, συνεπώς, ζημία για το ΕΓΤΠΕ.

53 Η Επιτροπή τονίζει ότι το παράδειγμα στο οποίο αναφέρθηκε και το οποίο αποδείκνυε ότι για ένα αμπελοτεμάχιο το ποσοστό επιχορηγήσεως ανήλθε σε 51,6 %, ήταν απλώς ενδεικτικό και ότι, σε καμία περίπτωση, οι γαλλικές αρχές δεν μπορούσαν, βάσει αυτού του παραδείγματος, να δικαιολογήσουν το γεγονός ότι δεν υπήρχε ζημία για τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Επομένως, η Επιτροπή φρονεί ότι ο εκτιθέμενος στο δικόγραφο της προσφυγής υπολογισμός της ζημίας, βάσει υπερβάσεως κατά 1,6 %, δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη.

54 Αντιθέτως, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι από την εξέταση δείγματος 50 φακέλων στους οποίους το αναδιαρθρωθέν αμπελοτεμάχιο καταμετρήθηκε εκ νέου από τις γαλλικές αρχές κατόπιν αιτήσεώς της, διαπιστώθηκε ότι χορηγήθηκε ενίσχυση για το 10 % περίπου εκτάσεων που δεν ήταν επιλέξιμες. Αναμφισβητήτως, αυτό προκάλεσε ζημία στον κοινοτικό προϋπολογισμό.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

— Επί της έννοιας της επιλέξιμης εκτάσεως

55 Επισημαίνεται ότι κατά την κοινοτική νομοθεσία, ειδικότερα κατά το άρθρο 13 του κανονισμού 1227/2000, απόκειται στην αρμοδιότητα των κρατών μελών η θέσπιση διατάξεων που να ρυθμίζουν το ακριβές πεδίο εφαρμογής και το ποσό της χορηγητέας ενισχύσεως, ιδίως διατάξεων που να προβλέπουν την καταβολή κατ' αποκοπήν ποσών, τα ανώτατα επίπεδα ενισχύσεως ανά εκτάριο και τη διαφοροποίηση του ποσού της ενισχύσεως βάσει αντικειμενικών κριτηρίων.

56 Από την περιγραφή της μεθόδου που επέλεξαν οι γαλλικές αρχές για τον υπολογισμό της ενισχύσεως για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή (βλ. ανωτέρω σκέψεις 8 έως 15) προκύπτει ότι οι εν λόγω αρχές εφάρμοσαν σύστημα το οποίο ανταποκρίνεται πλήρως στα προαναφερθέντα, εκ του νόμου απορρέοντα κριτήρια. Πρέπει, επίσης, να τονιστεί ότι η κοινοτική νομοθεσία δεν ορίζει το περιεχόμενο της έννοιας «επιλέξιμη έκταση», όπως δέχεται και η Επιτροπή.

57 Επομένως, δεν μπορεί νομίμως να απαγορευθεί στη Γαλλική Δημοκρατία να περιλάβει τις άκρες των αμπελοτεμαχίων στις εκτάσεις βάσει των οποίων καθορίζονται τα καταβλητέα ποσά. Αντιθέτως προς όσα ουσιαστικώς ισχυρίζεται η Επιτροπή, το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 1493/1999 ουδόλως ρυθμίζει το ζήτημα αυτό.

58 Επομένως, μένει να εξετάσει αν, λόγω αυτού του στοιχείου, το γαλλικό σύστημα συνεπάγεται πράγματι κίνδυνο ζημίας για τον κοινοτικό προϋπολογισμό.

— Επί του κινδύνου υπερβάσεως του ορίου κοινοτικής χρηματοδοτήσεως

59 Προκαταρκτικώς, όσον αφορά την προαναφερθείσα απόφαση Βέλγιο κατά Επιτροπής (σκέψη 86), στην οποία αναφέρθηκε η Επιτροπή και στην οποία το Πρωτοδικείο έκρινε ότι οποιαδήποτε παράνομη καταβολή ενισχύσεως συνεπάγεται καταβολή πέραν του δέοντος και, κατά συνέπεια, ζημία του ΕΓΤΠΕ, πρέπει να τονισθεί ότι, εφόσον το σύστημα χορηγήσεως ενισχύσεων για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή αμπελώνων που εφαρμόστηκε στη Γαλλία δεν αντιβαίνει προς την κοινοτική νομοθεσία, όπως τονίσθηκε ανωτέρω στις σκέψεις 56 και 57, η λύση που δόθηκε στην υπόθεση εκείνη δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.

60 Ομοίως, όσον αφορά τα αποτελέσματα του δειγματοληπτικού ελέγχου 50 φακέλων που αφορούσαν καταβολές πραγματοποιηθείσες κατά το οικονομικό έτος 2001, κατά το οποίο διαπιστώθηκε ότι η επιλέξιμη έκταση, η περιλαμβάνουσα τις ρίζες αμπελιών, δηλαδή πλάτους ίσου προς το ήμισυ της αποστάσεως μεταξύ των ριζών των αμπελιών, αντιπροσωπεύει, κατά μέσον όρο, μόνο το 90 % της επιλέξιμης εκτάσεως, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω, η κοινοτική νομοθεσία δεν επιβάλλει στα κράτη να μη συνυπολογίζουν τις άκρες των αμπελοτεμαχίων στην έκταση αναφοράς βάσει της οποίας καθορίζεται το ύψος των καταβαλλομένων ποσών. Επομένως, το επιχείρημα της Επιτροπής το στηριζόμενο στα αποτελέσματα του ελέγχου που πραγματοποιήθηκε προκειμένου να διαπιστωθεί αν υπάρχει υπέρβαση του ορίου κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, είναι αλυσιτελές.

61 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι εφόσον δεν μπορούν να θεωρούνται αυτομάτως παράνομες οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του γαλλικού συστήματος καταβολής των ενισχύσεων, πρέπει να εξεταστεί αν υπάρχει πράγματι κίνδυνος υπερβάσεως του ορίου κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, προς ζημία του ΕΓΤΠΕ.

62 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή επέμεινε, κυρίως, στο ότι η κοινοτική νομοθεσία αποσκοπεί στη χρηματοδότηση του κόστους, έτσι ώστε οι άκρες των αμπελοτεμαχίων, τις οποίες δεν αφορούν οι δαπάνες αναδιαρθρώσεως και μετατροπής, να μην είναι επιλέξιμες για κοινοτική χρηματοδότηση.

63 Ως προς το επιχείρημα αυτό, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι οι διάδικοι εξέτασαν λεπτομερώς το ενδεχόμενο, κατά την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή, ορισμένες από τις καλυπτόμενες από τα κοινοτικά ταμεία δαπάνες να αφορούν πράγματι τις άκρες των αμπελοτεμαχίων.

64 Επιπροσθέτως, στην ανακοίνωση της 10ης Φεβρουαρίου 2003, η οποία απεστάλη στις γαλλικές αρχές σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95 (βλ. ανωτέρω σκέψη 17), η Επιτροπή τονίζει ότι «[από] την ανάλυση του κόστους της αναδιαρθρώσεως και μετατροπής αμπελώνος προκύπτει ότι η χορηγηθείσα κατ' αποκοπήν ενίσχυση συνδέεται κυρίως με την έκταση εντός της οποίας υπάρχουν πράγματι ρίζες αμπελιών». Η ίδια διαπίστωση περιέχεται στην από 22 Ιουλίου 2004 επιστολή της Επιτροπής, η οποία αποτελεί την επίσημη ανακοίνωση, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95 και του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, της αποφάσεως 94/442/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Ιουλίου 1994, σχετικά με τη θέσπιση διαδικασίας συμβιβασμού στο πλαίσιο της εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα «Εγγυήσεων» (ΕΕ L 182, σ. 45).

65 Συνεπώς, από τις προαναφερθείσες δύο επιστολές προκύπτει ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο δαπανών, που να αφορούν, στην πράξη, τις άκρες των αμπελοτεμαχίων στο πλαίσιο μιας αναδιαρθρώσεως ή μιας μετατροπής.

66 Μολονότι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η Επιτροπή υποστήριξε διαφορετική άποψη, αποκλείουσα το ενδεχόμενο επιλέξιμων για την εν λόγω ενίσχυση δαπανών που να αφορούν τις άκρες των αμπελοτεμαχίων, εντούτοις, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι δαπάνες σχετικές με την προετοιμασία του εδάφους, όπως η αποξήρανση και το όργωμα, στις οποίες αναφέρθηκε η Γαλλική Δημοκρατία, αφορούν επίσης τις άκρες των αμπελοτεμαχίων. Οι εργασίες αυτές, και, κατ' επέκταση, οι δαπάνες που συνεπάγονται, σχετίζονται με δράσεις εμπίπτουσες στο καθεστώς αναδιαρθρώσεως και μετατροπής αμπελώνων, κατά την έννοια του άρθρου 11 του κανονισμού 1493/1999.

67 Εφόσον η Επιτροπή αμφισβήτησε την πιθανότητα δαπανών που να αφορούν τις άκρες των αμπελοτεμαχίων μόνον κατά το στάδιο της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, δεν μπορεί να προσαφθεί στη Γαλλική Δημοκρατία ότι δεν προσκόμισε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να αποδείξει το αντίθετο. Δεδομένου ότι δεν μπορεί να αποκλεισθεί η δυνατότητα δαπανών που να αφορούν τις άκρες των αμπελοτεμαχίων και να είναι επιλέξιμες για την ενίσχυση αναδιαρθρώσεως και μετατροπής, το επιχείρημα αυτό της Επιτροπής πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί.

68 Εξάλλου, από πρακτικής απόψεως, είναι μάλλον απίθανο να διαχειρίζονται οι αμπελουργοί τους αμπελώνες τους αναλόγως της χρήσεως των διαφόρων αμπελοτεμαχίων. Το πιθανότερο είναι το ακαθάριστο ποσό της δαπάνης στην οποία υποβλήθηκε ο αμπελουργός να διαιρείται με τον αριθμό εκταρίων της ιδιοκτησίας του. Κατά συνέπεια, ορθώς η Γαλλική Δημοκρατία επισημαίνει ότι ο αποκλεισμός των άκρων των αμπελοτεμαχίων από τη χορήγηση της ενισχύσεως δεν συνεπάγεται οπωσδήποτε μείωση των δαπανών. Πράγματι, το κατ' αποκοπήν ποσό της ενισχύσεως, το οποίο υπολογίζεται βάσει του κόστους αναδιαρθρώσεως αμπελοτεμαχίου εκτάσεως ενός εκταρίου, περιλαμβανομένων των άκρων αυτού, θα χορηγείται, στο εξής, για μικρότερη έκταση. Συνεπώς, ο περιορισμός της εκτάσεως για την οποία χορηγείται αποζημίωση θα αντισταθμιστεί από την αύξηση του ποσού της αποζημιώσεως.

69 Επομένως, προτείνοντας αυστηρή διάκριση μεταξύ των διαφόρων τμημάτων του αμπελώνα, η Επιτροπή επιχειρεί να οικοδομήσει μια εντελώς τεχνητή και περιττή έννοια, η οποία, επιπροσθέτως, δεν απορρέει από την εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία.

70 Όσον αφορά, επίσης, το ζήτημα αν το γαλλικό σύστημα καταβολής της ενισχύσεως παρέχει τις αναγκαίες εγγυήσεις που να αποκλείουν υπέρβαση της κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, πρέπει να τονισθούν τα ακόλουθα.

71 Πρώτον, από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι δαπάνες που έλαβε υπόψη της η Γαλλική Δημοκρατία προκειμένου να προσδιορίσει τα καταβλητέα στους αμπελουργούς ποσά είναι πραγματικές, τα σχετικά δε στοιχεία τα συνέλεξαν οι περιφερειακές γεωργικές οργανώσεις.

72 Δεύτερον, η Γαλλική Δημοκρατία έλαβε δύο μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει ότι η συμμετοχή της Κοινότητας στη χρηματοδότηση του κόστους αναδιαρθρώσεως και μετατροπής δεν θα υπερβεί το 50 % αυτού του κόστους, συγκεκριμένα ότι θα λαμβάνονται υπόψη μόνο οι λειτουργικές δαπάνες κατά τον υπολογισμό του κατ' αποκοπήν χορηγητέου ποσού αποκλειομένων, συνεπώς, όλων των ευκαιριακών δαπανών στις οποίες υποβάλλονται οι αμπελουργοί και ότι τα κατ' αποκοπήν ποσά καθορίστηκαν κατά τρόπον ώστε ακόμα και το υψηλότερο ποσό ενισχύσεως να μην υπερβαίνει το 50 % του χαμηλότερου κόστους μιας φυτείας.

73 Πρέπει να τονισθεί ότι η υιοθέτηση της μεθόδου της κατ' αποκοπήν, καταβολής δεν μπορεί να αποκλείσει την ύπαρξη αποκλίσεων μεταξύ των δαπανών που πράγματι έγιναν και της χορηγούμενης ενισχύσεως. Οι άκρες των αμπελοτεμαχίων δεν εξαρτώνται από το μέγεθος αυτού, αλλά από το σχήμα και τις δυνατότητες καλλιέργειας και διελεύσεως των γεωργικών μηχανημάτων. Όσο μικρότερο είναι το αμπελοτεμάχιο τόσο υψηλότερο είναι το ποσοστό των άκρων αυτού στο οποίο δεν υπάρχουν ρίζες αμπελιών. Είναι πιθανό ο ιδιοκτήτης μικρού αμπελώνα ακανόνιστου σχήματος να εισπράξει ποσό αναλογικώς υψηλότερο σε σχέση με εκείνο που θα εισπράξει ιδιοκτήτης μεγάλου αμπελώνα, ορθογώνιου σχήματος και πεδινού, με άκρες που αντιπροσωπεύουν το 5 % τουλάχιστον της εκτάσεώς του. Εντούτοις, ο κανονισμός 1493/1999 ρητώς αναγνωρίζει τη νομιμότητα των κατ' αποκοπήν καταβαλλομένων ποσών, τα οποία αναγκαστικώς συνεπάγονται τον κατά προσέγγιση προσδιορισμό των αποζημιώσεων που καταβάλλονται σε αμπελουργούς ευρισκόμενους σε διαφορετική κατάσταση. Αυτός ο κατά προσέγγιση προσδιορισμός, αναπόφευκτος όταν πρόκειται για υπολογισμό κατ' αποκοπήν ποσών, δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως συνεπαγόμενος ζημία για τον κοινοτικό προϋπολογισμό.

74 Όσον αφορά τον κίνδυνο υπερβάσεως του ορίου κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, η Γαλλική Δημοκρατία προσκόμισε αναλυτικά στοιχεία τα οποία αφορούν δύο σημαντικές για την παρούσα υπόθεση πτυχές.

75 Πρώτον, οι γαλλικές αρχές είχαν ενημερώσει το όργανο φιλικού διακανονισμού ότι, για την αμπελουργική περίοδο 2000/2001, το ποσό της ενισχύσεως για αναδιάρθρωση και μετατροπή κυμαινόταν από 1 680 ευρώ ανά εκτάριο έως 7 170 ευρώ ανά εκτάριο, αναλόγως των εφαρμοζομένων για τον αιτούντα κριτηρίων και της προελεύσεως των δικαιωμάτων φυτεύσεως. Το μέσο ποσό της ενισχύσεως ανερχόταν σε 4 751 ευρώ ανά εκτάριο, δηλαδή ήταν σημαντικώς χαμηλότερο από τα 7 716 ευρώ ανά εκτάριο (ποσό αντίστοιχο του 50 % του κόστους αναδιαρθρώσεως, το οποίο εκτιμάται σε 15 432 ευρώ ανά εκτάριο). Όσον αφορά την αμπελουργική περίοδο 2001/2002, το ποσό της

ενισχύσεως κυμαινόταν μεταξύ 2 170 έως 8 000 ευρώ ανά εκτάριο με μέσο όρο τα 6 197 ευρώ ανά εκτάριο, δηλαδή ποσό χαμηλότερο από τα 8 371 ευρώ ανά εκτάριο (ποσό αντίστοιχο του 50 % του κόστους αναδιαρθρώσεως, το οποίο εκτιμάται σε 16 743 ευρώ ανά εκτάριο). Επομένως, σύμφωνα με τα στοιχεία που προσκόμισε η Γαλλική Δημοκρατία, το μέσο ποσό χορηγηθείσας ενισχύσεως είναι πολύ χαμηλότερο από το ανώτατο ποσό του 50 % που προβλέπει ο κανονισμός 1493/1999.

76 Δεύτερον, οι γαλλικές αρχές απέδειξαν ότι, στη θεωρητική περίπτωση της εφαρμογής σχεδόν εξωπραγματικών παραμέτρων, δηλαδή στην περίπτωση της χορηγήσεως του ανώτατου ποσού ενισχύσεως για την περίοδο 2000/2001, σε σύγκριση με το χαμηλότερο κόστος φυτεύσεως, δηλαδή εκείνο της γαλλικής περιφέρειας του Languedoc-Roussillon, για αμπελοτεμάχιο μικρότερο των 80 εκατομέτρων, οι άκρες του οποίου αντιστοιχούν στο 25 % της εκτάσεώς του, ο κίνδυνος της ανώτατης υπερβάσεως του κόστους είναι εξαιρετικά περιορισμένος και, αντιστοιχεί σε ποσό 2 294 ευρώ για το σύνολο της γαλλικής επικράτειας.

77 Όσον αφορά τις αντιρρήσεις της Επιτροπής ως προς το βάσιμο αυτού του επιχειρήματος (βλ. ανωτέρω σκέψη 53), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Γαλλική Δημοκρατία προσκόμισε τα σχετικά στοιχεία απαντώντας σε ένα παράδειγμα υπολογισμού που περιέλαβε η Επιτροπή σε υπηρεσιακό σημείωμα απευθυνόμενο στο όργανο φιλικού διακανονισμού. Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη ότι για τον υπολογισμό αυτό εφαρμόστηκαν σχεδόν εξωπραγματικοί παράμετροι, από τους πλέον ακραίους που θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο του γαλλικού συστήματος καταβολής των ενισχύσεων, το παράδειγμα που επικαλέστηκαν οι διάδικοι είναι αρκούντως χαρακτηριστικό ώστε να μπορεί να ληφθεί υπόψη.

78 Επικουρικώς, πρέπει να τονισθεί ότι, μολονότι τα στοιχεία αυτά διαβιβάστηκαν καθυστερημένα στο όργανο φιλικού διακανονισμού, η Επιτροπή τα είχε στη διάθεσή της κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Εν πάση περιπτώσει, κατά το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/442 «η άποψη του οργάνου φιλικού διακανονισμού δεν προδικάζει την τελική απόφαση της Επιτροπής». Επομένως, η Επιτροπή μπορούσε να λάβει υπόψη της τα στοιχεία αυτά.

79 Πρέπει, επίσης, να διαπιστωθεί ότι η ίδια η Επιτροπή δέχεται ότι η υπέρβαση του ορίου κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, αν έχει σημειωθεί, αφορά μόνο μία ή δύο μεμονωμένες περιπτώσεις.

80 Τέλος, εφόσον έχει ήδη επαρκώς κατά νόμον αποδειχθεί ότι το γαλλικό σύστημα είναι σύμφωνο με το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 1493/1999 και με το άρθρο 13 του κανονισμού 1227/2000, τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι διάδικοι όσον αφορά την προβαλλόμενη εξομοίωση των δικαιωμάτων φυτεύσεως με το σύστημα αναδιαρθρώσεως και μετατροπής δεν είναι κρίσιμα για την επίλυση της παρούσας διαφοράς.

81 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων πρέπει να κριθεί ότι το γαλλικό σύστημα χορηγήσεως ενισχύσεων για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή αμπελώνων είναι σύμφωνο με την κοινοτική νομοθεσία και ότι δεν υφίσταται πραγματικός κίνδυνος υπερβάσεως του ορίου κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 13 του κανονισμού 1493/1999.

82 Επομένως, αποκλείουσα από την κοινοτική χρηματοδότηση δαπάνες πραγματοποιηθείσες σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/1999.

83 Συνεπώς, ο λόγος αυτός πρέπει να γίνει δεκτός.

84 Επομένως, χωρίς να παρίσταται ανάγκη εξετάσεως του δεύτερου λόγου, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

85 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά της έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα),

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση 2005/579/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2005, για την απόρριψη του αιτήματος κοινοτικής χρηματοδότησης ορισμένων δαπανών τις οποίες πραγματοποίησαν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων», καθόσον αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση ποσό 13 519 122,05 ευρώ, ως διόρθωση που επιβλήθηκε στη Γαλλική Δημοκρατία η οποία αφορά τον καθορισμό των επιλεξίμων εκτάσεων για τη χορήγηση ενισχύσεως αναδιαρθρώσεως και μετατροπής αμπελώνων για την περίοδο 2001/2003.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Czúcz Cooke Labucka

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Σεπτεμβρίου 2008.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

E. Coulon O. Czúcz